

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 29 Mars 1878, kl. 2 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till 13 § Konkurslagen.

Under anförande, det stadgandet i 13 § konkurslagen, att, om lös egendom vore före konkursens början utmätt, men ej försåld, Konungens Befallningshafvandes eller utmätningsmans befattning dermed skulle upphöra, hade, i synnerhet på landsbygden, gifvit anledning till olika lagtillämpning, i det att, då ansökning af borgenär blifvit ingifven om gäldenärs försättande i konkurstillstånd, den ene utmätningsmannen ansåge sig böra genast upphöra med exekutiva åtgärder beträffande sådan gäldenärs egendom, under det en annan icke funne en af borgenär ingifven konkursansökan å gäldenär föranleda till inställelse af utmätning eller försäljning af utmätt gods, förr än ådagalagdt blifvit, att konkurs på ansökningen följt, har — då en dylik osäkerhet i lagtillämpningen utan tvifvel borde på lagstiftningens väg undanröjas samt fordringsegarens rätt att yrka gäldenärs försättande i konkurstillstånd icke borde kunna till sin verkan omintetgöras af annan borgenär, derföre att denne, utan att för öfrigt ega panträtt eller förmånsrätt i gäldenärens gods, händelsevis vore försedd med laga kraft egande dom eller utslag, som under vanliga förhållanden berättigade till utmätning — Herr *Sven Andersson*, med hvilken Herr *P. A. Hellgrén* sig förenat, uti en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 28, föreslagit, »att till sista punkten uti 13 § af konkurslagen måtte fogas följande tillägg:

Har borgenär sökt konkurs å gäldenär, förblifve försäljningsåtgärden hvilande, intill dess sig visat, huruvida konkurs på ansökningen följer.»

Bih. till Riksd. Prot. 1878. 7 Saml. 17 Häft.

Då konkurslagen innehåller i åberopade del af 13 §, att, om lös egendom är före konkursens början utmätt, men ej försåld, Konungens Befallningshafvandes eller utmätningmans befattning dermed skall upphöra, samt i 12 §, att konkurs anses börjad den dag, ansökning derom ingifven är, *der konkurs på den ansökning följer*, framgår enligt Utskottets tanke af dessa stadganden tydligen, att Konungens Befallningshafvandes eller utmätningmans befattning med utmätt, men icke försåld lös egendom icke skall upphöra med borgenärs ansökning, att gäldenärs egendom må till konkurs afträdas, utan först sedan konkurs verkligen uppstått, samt att vederbörande exekutor sålunda är lagligen oförhindrad att under mellantiden låta de exekutiva åtgärderna fortgå; men då, enligt första delen af samma § 13, hvad, *efter konkursens början*, i utsökningsmål mot gäldenären göres, är utan all verkan i konkurssaken, der ej in-tecknings- eller panthafvare yrkar försäljning af egendom, hvori han förmånsrätt till betalning eger, hvarom här ej är fråga, kan af dessa stadganden, så uppfattade och tillämpade, icke någon för öfrige borgenärs rätt menlig verkan uppstå.

Enär någon otydlighet i konkurslagens bestämmelser i ämnet således icke förefinnes, samt det af motionärerne föreslagna stadgande skulle, derest det antoges, kunna af en borgenär, med eller utan gäldenärens samtycke, begagnas till att genom ingifvande af ansökning om gäldenärens försättande i konkurstillstånd, hvilken ansökning må hända sedermera finge förfalla, hindra fortgången af exekutiva åtgärder för utfående af annan borgenärs fordran, hemställer Utskottet,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 29 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Reservation:

af Herr *Lindgren*.

Herrar *Asplund*, Friherre *Åkerhielm* och *Samzelius* hafva begärt få här antecknad, att de icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.